

**Kendelse
af 2. september 2016**

i

faglig voldgift FV 2015.0115

**Dansk Journalistforbund
(advokat Jette Kayerød Christensen v/ adv.fm. Kristina Sehested)**

**på vegne af
Arbejdspladsklubben Klub 3 i 1**

for

A

mod

FOA

(advokat Pernille Backhausen)

Uoverensstemmelsen og parternes påstande

Sagen angår, om FOA's opsigelse af A den 23. marts 2015 var urimelig og ikke sagligt begrundet, og om A derfor har krav på en godtgørelse fra FOA.

Klager har nedlagt påstand om, at FOA skal betale 343.249,32 kr. i godtgørelse til klager.

Indklagede har påstået frifindelse.

Sagens behandling ved faglig voldgift

Da der ikke har kunnet opnås enighed mellem parterne, er sagen indbragt for denne voldgiftsret bestående af advokat Liselotte Lindberg Olsen og juridisk konsulent Sidsel Boertman Brüel, som begge er valgt af klager, personale- og økonomichef Henning Brok og områdechef Julie Koan, som begge er valgt af indklagede, og som opmand højesteretsdommer Lars Hjortnæs.

Sagen blev mundtligt forhandlet den 27. juni 2016, hvor der blev afgivet forklaring af A, Gitte Hejberg, Tony Selvig, Jeanette Sandberg Bossen og Jens-Jørgen Krogh.

Da der efter votering ikke blandt sidedommerne kunne opnås flertal for et resultat, skal afgørelsen træffes af opmanden.

Retsgrundlag

Efter § 29 i overenskomsten mellem FOA og Arbejdspladsklubben Klub 3 i 1 kan der tilkendes en godtgørelse, hvis en opsigelse er urimelig og ikke begrundet i medarbejderens eller virksomhedens forhold.

Sagsfremstilling

A blev ansat i Pædagogisk Medhjælper Forbund i 1981, og efter en fusion blev han ansat som konsulent i FOA i 2005. Efter en strukturændring i FOA blev han med virkning fra den 1. oktober 2008 ansat som redaktionschef i FOA Medier på uændrede løn- og ansættelsesvilkår.

A har modtaget en advarsel dateret 30. oktober 2013 i anledning af et konkret forløb vedrørende en artikel i Fagbladet FOA. I advarslen hedder det bl.a.:

”Begrundelse for advarslen

...

Du har brudt tilliden til en ekstern part ved at bruge fortrolige oplysninger i offentligt rum på elektronisk debatforum ... I den forbindelse har du ikke levet op til kildebeskyttelse og omgang med fortrolige oplysninger. Du har dermed set bort fra meget vigtige journalistiske principper.

...

Du har i redigeringen af Fagbladet FOA forsynet en kollegas artikler med ændring og tilføjelser. Ændringerne er ikke korrekte, og de kan være til skade for en 3. person, der nævnes i artiklen. I forbindelse med din redigering har du desuden ikke forelagt den journalist, der lagde navn til artiklen, dine ændringer.

...

Disse forhold er uacceptable.

Fremover forventer jeg af dig:

...

- At du i alle forhold i arbejdsopgaverne tager dit ansvar alvorligt, både i relation til materialer samt over for samarbejdspartnere.
- At du fagligt, ansvarligt og loyalt lever op til din stilling som chefkonsulent.

...

Advarslen er principiel, og advarslen indeholder krav for, hvilken adfærd det forventes du har, som ansat i FOA. Advarslen er tidsbestemt, fordi det er nødvendigt at du til stadighed holder dig for øje, hvad der forventes i forhold til ansvar og pligter samt adfærd.

Lever du ikke op til krav, der her stilles til dig, kan det få ansættelsesretlige konsekvenser. En konsekvens kan være, at dit ansættelsesforhold i Forbundet ophører.”

Den 12. februar 2015 modtog A som cc en mail fra Reiner Burgwald, hvori det bl.a. hedder:

” ...

A kan du ikke bruge dette til bladet?

Se lige på denne fra Jørgen. Det er da det rene galimatias. Jeg vil foreslå følgende:

AT kontaktes for at høre, hvad det er for et direktiv og hvor Danmark har været henne i den forbindelse.

Vi skriver til Folketingspartiernes relevante ordførere på området og MEP’ere og redegør for de problemer sådan et direktiv giver for nogle af vore medlemsgrupper og beder dem tage initiativer, der åbner mulighed for undtagelser af hensyn til de ansattes sikkerhed.

Kan du, Jeanette – også – tage action på dette?”

Mailen var vedhæftet en henvendelse fra faggruppeformand Jørgen Smedegaard, hvori det bl.a.

hedder:

”Pr. 1. januar 2016, træder et nyt EU-direktiv i kraft som omhandler udearbejdende personales beklædning.

Det indebærer, at vi som parkeringsvagter skal have fluorescerende jakker, som kan ses på meget lang afstand.

I forvejen er vi kraftig eksponeret, når vi er på gaden, det kan kun blive værre når vi skal skifte beklædning til ovenstående.

Vi er godt klar over at vi nok ikke kan komme uden om det, men vi mener at FOA bør komme på banen i denne sag, da det handler om vores sikkerhed på gaden, og det har stor indflydelse på vores hverdag.

I København havde man tidligere grønne uniformsjakker hvilket ikke indgød respekt. Der skete en kraftig forbedring da man overgik til de nuværende mørke blå uniformer, hvilket afspejlede sig i et kraftigt fald af både verbale trusler og voldsepisoder. Vi frygter at den kommende nye uniformering vil få de samme konsekvenser som de gamle uniformer havde. På nuværende tidspunkt er farven på uniformen ikke bestemt, men de bliver under alle omstændigheder fluorescerende. Tillidsfolkene i København & Frederiksberg er ikke glade for det kommende tiltag.”

A videresendte mailen med bilag til freelancejournalist Martin Hammer og opfordrede ham til at arbejde videre med denne historie til brug for den kommende udgave af fagbladet.

Martin Hammer sendte en artikel om historien til A ved mail af 25. februar 2015. I artiklen var det bl.a. anført, at tillidsrepræsentanterne for parkeringsassistenterne i København og på Frederiksberg har ”skrevet en protestskrivelse”, som der blev citeret fra, og en kontorchef fra Arbejdstilsynet blev i artiklen bl.a. citeret for, at parkeringsvagterne skal have noget synligt på, hvis de står ude på en befærde vej, men at tilsynet ikke oplevede at have stillet et krav eller givet et påbud. Det fremgik endvidere, at Arbejdstilsynet havde indkaldt FOA til møde om ”den kommende vejledning” den 5. marts 2015.

A foretog nogle ændringer i den modtagne artikel og mailede senere samme dag den ændrede artikel til Martin Hammer. Klager har under sagen oplyst, at As mail til Martin Hammer lyder således:

”Jeg har strammet lidt op på vinklen og fjernet de tekniske fakta fra brødteksten. Tjek lige den nye tekst. Jørgen Smedegaard siger en halv sætning. Kan vi ikke få de sidste ord med? Jeg foretrækker at skrive ”P-vagter” i rubrikken, fordi det er så meget kortere. Men jeg er lidt i tvivl om, vi skal skrive parkeringsvagter eller parkeringsassistenter i brødteksten. Har du en mening om det?”

Blandt de ændringer, som A havde foretaget, og som også kom med i den endelige version af fagbladet, var bl.a. følgende indledning:

”Parkeringsvagterne i København og på Frederiksberg er ikke glade for udsigten til nye fluorescerende uniformer, og det har fået deres tillidsfolk til at sende en protestskrivelse til Folketingets trafikordførere og medlemmerne i Europaparlamentet.

...

”Der skete en kraftig forbedring, da man overgik til de nuværende mørkeblå uniformer, hvilket afspejlede sig i et kraftigt fald i antallet af både verbale trusler og voldsepisoder. Vi frygter, at den kommende nye uniformering vil få de samme konsekvenser som de gamle uniformer havde” skriver de blandt andet.

...”

Det interview med en kontorchef i Arbejdstilsynet, som var med i den version, A havde modtaget fra Martin Hammer, var taget helt ud, og det fremgår af artiklen, at ”Arbejdstilsynet har pålagt Københavns Center for Parkering at anskaffe jakkerne for at gøre parkeringsvagterne mere synlige i trafikken”.

Klager har under sagen oplyst, at Martin Hammer i en mail den 16. marts 2015 skrev til A, at han var blevet ringet op af Jørgen Smedegaard, som havde oplyst, at parkeringsvagterne ikke har sendt nogen skrivelse til Folketingets trafikordførere eller til medlemmer af Europa-Parlamentet.

Chefredaktør Gitte Hejberg blev den 20. marts 2015 interviewet om fagbladets artikel om parkeringsvagtneres beklædning af TV-programmet ”Detektor”. Programmet blev efterfølgende sendt på DR2 den 26. marts 2015.

A blev opsagt med sædvanligt varsel ved brev af 23. marts 2015. I brevet hedder det bl.a.:

”...

Begrundelsen for opsigelsen er, at du har optrådt uprofessionelt og illoyalt i forbindelse med artiklen ”EU tvinger p-vagter i nye jakker”, der er offentliggjort i FOA’s seneste fagblad og på nettet. Din adfærd i den forbindelse gør, at vi har mistet tilliden til dig og derfor ser os nødsagede til at tage dette skridt.

Artiklen bærer præg af manglende tjek af fakta og manglende fejlretning – både før og efter artiklens offentliggørelse. Blandt andet citerer artiklen en protestskrivelse, der skulle være sendt til politikere, men som ikke findes, ligesom et interview med Arbejdstilsynet, der afkræftede påstande i artiklen redigeres bort.

Da din chef Gitte Hejberg onsdag (efter at være blevet gjort opmærksom på, at der er mangler i artiklen) beder om at se den omtalte protestskrivelse, oplyser du, at den ikke findes. Det viser sig torsdag, at du allerede mandag har været klar over, at den ikke findes. Alligevel har du ikke oplyst om denne alvorlige fejl i artiklen, så FOA kunne have berettiget fejlen i vidst muligt omfang.

...”

Forklaringer

A har forklaret bl.a., at han er 60 år og startede med at arbejde som grafiker, hvorefter han blev gradvist mere involveret i det redaktionelle arbejde og endte som redaktionschef. Da han blev overflyttet til FOA efter fusionen, ville man hellere have haft en anden i stillingen, og han følte sig i starten uønsket. Efter at fagbladet var blevet opdelt i fire versioner, havde han redaktionelt ansvar for to af dem. Efter at Gitte Hejberg var kommet til som redaktør på FOA Medier lavede hun fagbladets succeskriterium om fra ”medlemstilfredshed” til ”noget, der kan sætte dagsorden”. Dette

ændrede bladets tilgang. Der blev skruet op for flere platforme, bl.a. en web-udgave af bladet. Andelen af freelancestof i bladet steg. Hans titel som redaktionschef betød ikke så meget, og man delte de mange forskellige opgaver uden særligt hensyn til titler. Han arbejdede derfor også videre i samme ånd som hidtil, dvs. med fokus på at levere bladet til tiden og skaffe stof med tilstrækkelig kvalitet, som passede ind i konceptet. Det var et logistisk præget arbejde, og han havde ikke personaleansvar.

Det forløb, som førte til, at han i 2013 fik en formel advarsel, var karakteriseret ved, at han ifølge FOA havde været for kritisk over for en journalist med hensyn til, om der var tilstrækkeligt belæg for en historie, og at han ikke havde sørget for korrekt kildebeskyttelse. Den advarsel, han modtog, var formuleret meget bredt. Efter at have modtaget denne advarsel ytrede han ønske om at få andre arbejdsopgaver, hvor han i højere grad selv kunne skabe noget – senest ved MUS-samtale i januar 2015 – men det blev ikke til noget. Efter advarslen blev han mere utryk og forsigtig, idet han jo bl.a. havde fået at vide, at han skulle kontakte journalisten først, hvis han ville ændre så meget som et komma i en artikel.

Han iværksatte selv artiklen om parkeringsvagternes beklædning i 2015, idet han opfordrede freelancejournalisten Martin Hammer til at skrive historien. Da han fik Hammers artikeludkast, havde han susende travlt med mange andre ting. Han redigerede en del i artiklen, som det var nødvendigt at korte ned, og bl.a. skrev han ind, at Arbejdstilsynet havde givet pålæg til kommunen om at anskaffe den omstridte nye beklædning, og at den protestskrivelse, som var omtalt, var blevet sendt til trafikordførerne i Folketinget og til medlemmer af Europa-Parlamentet. Det gik meget hurtigt. Han sendte den redigerede artikel til Martin Hammer, som på daværende tidspunkt ikke havde bemærkninger til disse punkter. Artiklen blev gennemgået på redaktionsmøder, hvor redaktør Gitte Hejberg ikke havde bemærkninger. Artiklen gik i trykken den 2. marts 2015, og på et redaktionsmøde den 9. marts blev historien om parkeringsvagterne udvalgt til at skulle være citathistorie på Ritzau. Det var ham, der skrev Ritzau-versionen, som i første omgang blev stoppet, efter at arbejdsmiljøkonsulent Jeanette Bossen, der havde deltaget i et møde med Arbejdstilsynet, havde givet udtryk for, at der var mange fejl i artiklen. Han skrev efterfølgende en ny version, hvor et citat fra Arbejdstilsynet efter krav fra Gitte Hejberg var blevet sat ind igen. Den 16. marts modtog han en mail fra Martin Hammer, som oplyste, at en protestskrivelse ikke var blevet sendt til Folketinget eller medlemmer af Europa-Parlamentet. Han tænkte, at det løb jo var kørt nu, at det manglende brev var en skønhedsfejl, som ikke rokkede ved kernen af historien, og at der derfor ikke var grund til at orientere Gitte Hejberg om fejlen. Man kunne dog selvfølgelig have rettet den version, der var

lagt på www.foa.dk. Da Gitte Hejberg den 18. marts var blevet opfordret af ”Detektor”-programmet til at deltage i et interview om den fejlbehæftede artikel i fagbladet, bad hun imidlertid om at få alt på bordet, og han fortalte hende så bl.a., at der ikke var sendt noget brev. På et møde med Gitte Hejberg den 19. marts, hvor både han og Martin Hammer deltog, og hvor man drøftede ”strategien” for det interview, hun skulle deltage i med ”Detektor”, fortalte Martin Hammer, at han i en mail den 16. marts havde skrevet til A, at der ikke fandtes noget brev. Gitte Hejberg blev meget vred, og han undskyldte. Der var flere fejl i artiklen, og der var enighed om, at man i givet fald bare måtte ”lægge sig fladt ned” med hensyn til bl.a. det ikke eksisterende brev og det manglende påbud fra Arbejdstilsynet.

Han har før lavet fejl, men forløbet med historien om parkeringsvagternes beklædning er det værste, han har lavet. Fejl kan imidlertid ikke helt undgås, når alt skal gå så stærkt.

Gitte Hejberg har forklaret bl.a., at hun siden 2009 har været chefredaktør for alle FOA Mediers platforme, herunder Fagbladet FOA. As stilling som redaktionschef indebærer, at han havde den direkte forbindelse til journalisterne og kunne bestemme vinklingen eller kræve mere dokumentation eller lignende – han var altså en slags teamleder og kunne simpelthen sige til en journalist, at en artikel ikke var færdig endnu. Han havde således et klart fagligt ansvar for bladet. Baggrunden for, at han fik en formel advarsel i 2013, var et forløb, hvor en dygtig journalist følte, at A havde lagt hindringer i vejen for journalistens arbejde, og hvor A havde haft en personlig interesse i den pågældende historie. Advarslen var blevet gennemgået punkt for punkt med A. Historien med p-vagternes beklædning hørte hun første gang kort om på et almindeligt redaktionsmøde. Der er ikke tid til fakta tjek på sådanne møder. A fortalte bl.a., at et citat fra Arbejdstilsynet var blevet taget ud af artiklen, men ikke hvorfor. Hun må kunne stole på redaktionschefens vurdering. Hun anede først uråd med hensyn til historien, da hun blev gjort bekendt med, at Jeanette Bossen havde gjort heftige indsigelser især mod artiklens EU-kritiske vinkel. Hun bad i første omgang A om at lave en ny Ritzau-version uden den EU-kritiske vinkel. ”Detektor”-programmet henvendte sig den 18. marts til hende om et interview om artiklen, og hun bad derfor A om at få al korrespondance om artiklen. Han fortalte derefter, at der ikke var sendt noget brev til Folketinget eller medlemmer af Europa-Parlamentet. Hun rettede herefter straks denne fejl på www.foa.dk. Hun var meget vred over, at han ikke straks havde givet hende denne oplysning, som var klart relevant for hende. Den 19. marts holdt hun møde med bl.a. A og Martin Hammer, og de besluttede, at hun i interviewet med ”Detektor” kunne forsvare, at der var en vis

relevant EU-vinkel på historien, men ikke de fejlagtige oplysninger om, at der var sendt et brev til politikerne, og at der forelå et påbud fra Arbejdstilsynet.

Det var først på dette sene tidspunkt, at det gik op for hende, at hele artiklen havde en overdrevet EU-kritisk vinkling, som ødelagde historien, idet kernen egentlig blot var, at Københavns Kommune havde lavet et fejlindkøb af jakker til parkeringsvagterne. Hun mener, det var en væsentlig fejl at undertrykke den oplysning, at kilden i Arbejdstilsynet ikke havde bekræftet, at miseren var EU's skyld.

Under interviewet med "Detektor" blev brevet, der ikke var sendt, ikke omtalt.

Det var hende, der i samråd med personalechefen og administrationschefen besluttede, at A skulle opsiges.

Tony Selvig har forklaret bl.a., at han tager sig af faglige sager for Arbejdspladsklubben. A var klart den lavest lønnede af alle redaktionschefer. Chefkonsulenter har ikke ledelsesansvar, men udnævnes på grund af en særlig kompetence inden for et område. A har nok navnlig fået denne stilling, fordi han var dygtig til at få bladet færdigt til tiden.

Der har været mange problemer med FOA Medier. De ansatte er bange for at begå fejl, og redaktør Gitte Hejberg har sine "favoritter". Der er et meget højt sygefravær.

Han mener, opsigelsen af A var urimelig, og at denne i givet fald let kunne have været brugt andre steder i FOA Medier.

Jeanette Sandberg Bossen har forklaret bl.a., at hun er arbejdsmiljøkonsulent i FOA Faglig. Hun modtog henvendelsen af 12. februar fra Reiner Burgwald cc, men da det var hendes kollega Erik Christensens fagområde, foretog hun sig ikke noget. Hun deltog imidlertid sammen med Erik Christensen i et møde med Arbejdstilsynet den 5. marts 2015, hvor hun første gang hørte om artiklen, som Erik Christensen havde med, og emnet for mødet var, om den EU-kritiske vinkel var rigtig, og om Arbejdstilsynet ville give et påbud om brug af de jakker, som parkeringsvagterne var utilfredse med. Arbejdstilsynet oplyste, at det ville man ikke, og at man i givet fald ville dementere artiklens oplysninger herom. Hun hørte herefter ikke mere, før historien kom på Ritzau, og hun kontaktede så straks FOA Medier efter at have talt med Erik Christensen og gjorde FOA Medier opmærksom på, at EU-vinklen var forkert. Hun blev henvist til at tale med A, som mente, det ikke var så galt. Hun kontaktede ikke Gitte Hejberg.

Jens-Jørgen Krogh har forklaret bl.a., at han har været informationschef i FOA siden 2001. Han ”svæver over vandene” mellem det administrative og politiske niveau i FOA. Ved fusionen ville Pædagogisk Medhjælper Forbund gerne kunne ”se sig selv” i den nye struktur, og derfor kom A ind i en stilling som journalistisk redaktionschef. I de senere år, efter at Gitte Hejberg kom til som chefredaktør, er den journalistiske ”barre” generelt blevet hævet – der har været tale om en jævnt stigende professionalisering af bladet. Det er dog ikke hans indtryk, at der er tale om en ”nul fejls-kultur”.

Parternes argumenter

Klager har navnlig anført, at opsigelsen af A er begrundet med ”uprofessionel” optræden i forbindelse med en enkelt artikel, hvilket må forudsætte en forudgående relevant advarsel. De fejl, A begik i forbindelse med artiklen om p-vagternes beklædning, har således ikke en så grov karakter, at de i sig selv udgør en saglig afskedigelsesgrund. Advarslen fra 2013 vedrørte imidlertid noget andet, som ikke er relevant i forhold til forløbet i 2015. Endvidere var advarslen fra 2013 halvandet år gammel i marts 2015. FOA har ikke lidt nogen skade ved forløbet med artiklen om parkeringsvagternes beklædning. Man kan ikke forlange, at en medarbejder aldrig begår fejl i en presset hverdag, og en proportional reaktion ville have været at give A en advarsel for forløbet i 2015. Det bør endvidere tages med i betragtning, at han på opsigelsestidspunktet havde 33 års anciennitet. En godtgørelse bør udmåles under hensyn til forløbet samt As alder og anciennitet.

Indklagede har navnlig anført, at opsigelsen ikke er usaglig, idet A har misligholdt sine ansættelsesretlige forpligtelser. Han havde en betroet stilling som redaktionschef, som indebar, at der kunne stilles strenge krav til hans faglighed og omhyggelighed i forbindelse med udarbejdelse af artikler til Fagbladet FOA. Han havde pligt til at påse, at de presseetiske regler blev overholdt. I forbindelse med artiklen om parkeringsvagternes beklædning har han groft tilsidesat god journalistisk skik og presseetik. Advarslen fra 2013 er relevant for bedømmelsen, idet den særligt angik iagttagelse af presseetiske grundprincipper, men opsigelsen ville være saglig også uden denne forudgående advarsel. Det var yderst kritisabelt og illoyalt over for FOA, at han ikke straks orienterede Gitte Hejberg, da han blev opmærksom på, at der aldrig var sendt nogen protestskrivelse til Folketinget eller medlemmer af Europa-Parlamentet. Det er skærpene, at hans forsømmelser i forbindelse med udarbejdelsen af artiklen i 2015 medførte, at FOA blev udsat for negativ bevågenhed i medierne.

Opmandens begrundelse og resultat

As stilling som redaktionschef havde efter det fremkomne karakter af en mellemliderstilling, hvor han havde et fagligt ansvar for fagbladet med løbende kontakt til journalisterne.

Opsigelsen af A den 23. marts 2015 er begrundet med, at FOA har mistet tilliden til ham på grund af uprofessionel og illoyal adfærd i forbindelse med artiklen ”EU tvinger p-vagter i nye jakker”, der var blevet offentliggjort i FOA’s fagblad og på nettet. Det er i opsigelsen fremhævet, at der var blevet bortredigeret et interview med Arbejdstilsynet, som afkræftede påstande, der findes i artiklen, og at der var blevet indføjet en fejlagtig oplysning om, at der var sendt en protestskrivelse til medlemmer af Folketinget og Europa-Parlamentet. Det er endvidere fremhævet i opsigelsen, at han ikke tog initiativ til at orientere chefredaktøren, så snart han var blevet gjort opmærksom på, at den nævnte protestskrivelse ikke fandtes.

Opmanden finder, at det var illoyalt over for FOA, at A besluttede ikke at orientere chefredaktør Gitte Hejberg, da Martin Hammer havde gjort ham opmærksom på, at der slet ikke var sendt en protestskrivelse til medlemmer af Folketinget og Europa-Parlamentet. Det bemærkes herved, at det under de foreliggende omstændigheder ikke kunne tilkomme A at vurdere, om chefredaktøren havde behov for at blive gjort bekendt med, at en artikel i et offentliggjort nummer af fagbladet var behæftet med en fejl af denne karakter, der var klart egnet til at skade fagbladets omdømme.

Opmanden finder endvidere, at bortredigeringen af interviewet med Arbejdstilsynet og indføjelsen i artiklen af en oplysning om, at der var sendt en protestskrivelse til medlemmer af Folketinget og Europa-Parlamentet, må anses som alvorlige fejl, hvorved det må tages i betragtning, at A ved den advarsel, han tidligere havde modtaget, var særligt formanet om ikke at ændre i artikler, han modtog fra journalister, uden at forelægge ændringerne for dem. Det bemærkes herved, at der ikke kan lægges vægt på, at A før trykning havde sendt den redigerede artikel til freelancejournalisten Martin Hammer, og at denne i første omgang ikke reagerede på de pågældende ændringer, idet det må lægges til grund, at A blot havde bedt Martin Hammer om at tjekke ”den nye tekst” uden at gøre særligt opmærksom på disse væsentlige indholdsmæssige ændringer og dermed sikre sig, at Martin Hammer tog stilling til dem.

På den anførte baggrund er der ikke grundlag for at anse opsigelsen af A som urimelig eller ikke sagligt begrundet i As forhold. Hans lange anciennitet kan under de foreliggende omstændigheder ikke føre til et andet resultat. Det bemærkes endvidere, at mulighederne for en eventuel omplacering inden for FOA ikke er blevet nærmere belyst under sagen.

Som følge af det anførte skal FOA frifindes.

Thi bestemmes

FOA frifindes.

Parterne skal hver især betale egne sagsomkostninger og halvdelen af opmandens honorar.